

MAŁOPOLSKI ODDZIAŁ ZAMIEJSCOWY

SĄDU DYSCYPLINARNEGO W KRAKOWIE

KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

ul. Konopnicka 22 lok. 4, 31-501 Kraków

Sygn. akt SD 256/22

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

3 kwietnia 2023 r.

Małopolski Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Krakowie w następującym składzie:

Przewodniczący - Łukasz Piwowarczyk doradca podatkowy
Sędzia - Dorota Zembaczyńska doradca podatkowy
Sędzia - Teresa Sykulska doradca podatkowy
Protokolant - Magdalena Sławińska-Rzemek doradca podatkowy

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2023 roku sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych o ukaranie doradcy podatkowego . numer wpisu obwinionej o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego poprzez naruszenie art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art. 36 pkt 2 ustawy r. o doradztwie podatkowym, z dnia 5 lipca 1996 roku tj. niewywiązania się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 oraz Rozdział VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych, w okresie rozliczeniowym 2019-2020.

- I. **uznaje Obwinioną za winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenia art. 64. ust.1 pkt 1 w związku z art. 36 pkt 2 ustawy r. o doradztwie podatkowym, z dnia 5 lipca 1996 roku tj. niewywiązania się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na zasadach określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych, w okresie rozliczeniowym 2019-2020**
- II. **i na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym orzeka karę upomnienia.**

UZASADNIENIE

Fakty uznane za udowodnione

Sąd w składzie tu obecnym uznał za udowodnione następujące fakty potwierdzające zasadność przypisania Obwinionej czynu określonego w art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, polegającego na niewywiązaniu się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych na wg reguł określonych w Zasadach Etyki Doradców Podatkowych, w okresie rozliczeniowym 2019-2020.

Potwierdzają powyższe następujące dowody zgromadzone w sprawie:

1. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną z dnia 15 lipca 2021 r. (całkowity brak punktów w okresie)
2. Wezwanie do udzielenia wyjaśnień z dnia 23 sierpnia 2021 r.
3. Postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego z dnia 5 listopada 2021 r.
4. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów z dnia 22 marca 2022 r.
5. Pouczenie o przysługujących prawach i obowiązkach z dnia 22 marca 2022 r.
6. Postanowienie o zamknięciu postępowania wyjaśniającego z dnia 12 maja 2022 r.

Dowody będące podstawą ustalenia faktów

W/w dowody zostały uznane za wiarygodne. Część z uwagi na wytworzenie ich w ramach zobiektywizowanych procedur wewnątrz korporacyjnych, w toku sformalizowanego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ Samorządu Doradców Podatkowych jakim jest Rzecznik Dyscyplinarny. Pozostałe z uwagi na wytworzenie ich ramach formalnych procedur mających na celu monitorowanie wypełniania obowiązku szkoleniowego doradców podatkowych i egzekwowanych przez Komisję Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych KRDP.

Podstawa prawna wyroku

W sprawie podstawą prawną wyroku jest art. 64 ust.1 pkt 1 w związku z art. 36 pkt 2 ustawy r. o doradztwie podatkowym, z dnia 5 lipca 1996 roku a także precyzyjaco art. 4 ust. 2 oraz przepisy Rozdziału VIa (tj. art. 11d -11j) Zasad Etyki Doradców Podatkowych określające zasady prawidłowego wywiązywania się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Sąd Dyscyplinarny KIDP na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 1) Ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o doradztwie podatkowym zdecydował się wymierzyć doradcy karę upomnienia. Sąd uznał tę karę za adekwatną do popełnionego czynu. Ewidentnie naruszony został obowiązek wynikający z art. 36 pkt. 2) ustawy o doradztwie podatkowym. Sąd Dyscyplinarny wymierzając karę oparł się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Bezsposnie Obwiniona nie wywiązywała się z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w wyżej wskazanych okresach.

Obwiniona złożyła wniosek „o oddalenie powództwa w całości” wyjaśniając, że szkoli się on line oraz w trybie samokształcenia i czyta Gazetę Prawną oraz, że nie była dotychczas karana dyscyplinarnie. Sąd uwzględnił te okoliczności w wymiarze kary.

Obwiniona zażądała także przyznania adwokata z urzędu. W zakresie wniosku Obwinionego o ustanowienie obrońcy z urzędu Sąd postanowił o odrzuceniu tego wniosku z następujących względów:

Obecny stan legislacyjny nie przewiduje systemu zasądzenia przez Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zwrotu wydatków poniesionych na ustanowienie obrońcy. Zgodnie z dyspozycją art. 79 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym do postępowania dyscyplinarnego stosuje się jedynie odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego (dalej:

„kpk”) Odpowiednie stosowanie oznacza, iż niektóre regulacje, ze względu na specyfikę postępowania dyscyplinarnego, w ogóle nie mogą być stosowane. Dotyczy to w szczególności art. 616 § 1 pkt 2 i art. 632 pkt 2 kpk. Stosowanie powołanych przepisów w obecnym stanie prawnym jest niemożliwe. Brak jest bowiem dalszych regulacji szczególnych, na podstawie których ustalono by mechanizm ich działania (np. pozwalających ustalić stawki kwotowe za czynności obrońcy) i których powołanie byłoby dopuszczone ustawą o doradztwie podatkowym.

Ponadto, należy zauważyć, iż sądownictwo dyscyplinarne w ramach struktury KIDP nie dysponuje środkami finansowymi, które mogłyby w sposób właściwy zapewnić udział obrońcy z wyboru w postępowaniu dyscyplinarnym.

Należy również zwrócić uwagę, iż art. 632 pkt 2 kpk odwołuje się do Skarbu Państwa jako podmiotu zobowiązanego do ponoszenia kosztów procesu. Zdaniem Sądu nie sposób przyjąć, iż odpowiednie stosowanie tej regulacji (o ile hipotetycznie miałyby mieć miejsce) mogłoby skutkować przejęciem obowiązków płatniczych w ramach postępowań dyscyplinarnych przez Samorząd KIDP. Samorząd KIDP nie może być odpowiednikiem Skarbu Państwa. Funkcje Samorządu, w tym w ujęciu społecznym i gospodarczym, są inne i trudno sobie wyobrazić, aby Samorząd w jakimkolwiek aspekcie zastępował działania gwarantowane przez Państwo (Skarb Państwa).

Mając ww. na uwadze, Sąd Dyscyplinarny odrzucił wniosek o ustanowienie obrońcy z urzędu i zapewnienie zwrot wydatków poniesionych z tego tytułu.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do sądu drugiej instancji – Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.